

Dictum

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de volledige implementatie van richtlijn 2001/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2001 tot wijziging van de richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG van de Raad betreffende het algemeen stelsel van erkenning van beroepskwalificaties en de richtlijnen 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG en 93/16/EEG van de Raad betreffende de beroepen van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger (verpleegkundige), beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige, architect, apotheker en arts, is de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 205 van 20.8.2005.

Hogere voorziening ingesteld op 26 april 2006 door Alecansan SL tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 7 februari 2006 in zaak T-202/03, Alecansan SL/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Alecansan SL (vertegenwoordigers: P. Merino Baylos en A. Velázquez Ibáñez, abogados)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt, CompUSA Management Co.

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

— te vernietigen het arrest van 7 februari 2006 (zaak T-202/03) van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) houdende verwerping van het beroep tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 24 maart 2003 in zaak R 711/2002-1 waarbij de oppositie ingesteld door Alecansan SL tegen gemeenschapsmerkaanvraag nr. 849.497 „COMPUSA” werd afgewezen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht van eerste aanleg artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 (¹) onjuist heeft uitgelegd door te oordelen dat er geen gevaar van verwarring van de twee merken bestaat op grond dat ondanks de grote fonetische en visuele overeenstemming de waren en diensten waarop de merkaanvraag betrekking heeft, en de door rekwirantes merk aangeduide diensten niet soortgelijk zijn. Rekwirante betoogt dat het Gerecht van eerste aanleg bij de vaststelling of er verwarringsgevaar bestaat, geen rekening heeft gehouden met verschillende belangrijke factoren.

(¹) PB 1994, L 11, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Finanzsenat Salzburg-Aigen (Oostenrijk) op 8 mei 2006 — Martin Schwaninger, veehandelaar en -exporteur/Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Zaak C-207/06)

(2006/C 190/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängige Finanzsenat Salzburg-Aigen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Martin Schwaninger, veehandelaar en -exporteur

Verweerder: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Prejudiciële vragen

1. Dient artikel 1 van verordening (EG) nr. 615/98 (¹) van de Commissie van 18 maart 1998 aldus te worden begrepen dat hoofdstuk VII-48, punt 7, sub b, van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG (²) van de Raad van 19 november 1991 overeenkomstig moet worden toegepast bij zeevervoer waarbij op gezette tijden een rechtstreekse verbinding wordt verzorgd tussen een plaats in de Gemeenschap en een plaats in een derde land met voertuigen die op de schepen worden geladen zonder dat de dieren worden gelost?
2. Ingeval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, rijst de vraag of hoofdstuk VII-48, punt 7, sub b, van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG aldus dient te worden begrepen dat de duur van het vervoer bij zeevervoer van runderen niet voldoet aan hetgeen in punt 4, sub d is voorgeschreven, indien de dieren na een reistijd van 14 uur niet ten minste 1 uur rust krijgen.

3. Ingeval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, rijst de vraag of de dan toe te passen bepaling van hoofdstuk VII-48, punt 7, sub a, van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG aldus dient te worden begrepen dat de duur van zeevervoer waarbij op gezette tijden een rechtstreekse verbinding wordt verzorgd tussen een plaats in de Gemeenschap en een plaats in een derde land met voertuigen die op de schepen worden geladen zonder dat de dieren worden gelost, geen rol speelt, voorzover de dieren regelmatig worden gevoederd en gedrenkt, en of in een dergelijk geval na het ontschepen van de vrachtwagen in de haven van bestemming onmiddellijk een nieuw tijdvak van 29 uur voor vervoer over de weg begint.
4. Ingeval de derde vraag bevestigend wordt beantwoord, rijst de vraag of artikel 5, punt A-2, sub d-ii, eerste streepje, van richtlijn 91/628/EEG aldus dient te worden begrepen dat het met het vervoer belaste personeel in het reisschema de tijdstippen moet vermelden waarop de vervoerde dieren tijdens de reis zijn gevoederd en gedrenkt, en dat een met een schrijfmachine vooraf aangebrachte vermelding „Tijdens de overtocht wordt 's avonds, 's ochtends, 's middags, 's avonds, 's ochtends gevoederd en gedrenkt” niet aan de eisen van richtlijn 91/628/EEG voldoet, wat rechtens tot gevolg heeft dat de ontbrekende vermeldingen betreffende de uitgevoerde verzorging het verlies van het recht op uitvoerrestitutie meebrengen, voorzover het vereiste bewijs niet op een andere wijze kan worden geleverd.

⁽¹⁾ PB L 82, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 340, blz. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Duitsland) op 19 mei 2006 — Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli/Bondsrepubliek Duitsland, in het geding geroepen partij: Bundesagentur für Arbeit

(Zaak C-228/06)

(2006/C 190/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Duitsland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli

Verweerder: Bondsrepubliek Duitsland

In het geding geroepen partij: Bundesagentur für Arbeit

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol van 23 november 1970 ⁽¹⁾ bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, aldus worden uitgelegd, dat er sprake is van een beperking van het vrij verrichten van diensten, wanneer een Turks onderdaan, die voor een Turkse onderneming internationaal vervoer verricht met een in Duitsland geregistreerde vrachtwagen, voor de toegang tot het Duitse grondgebied krachtens §§ 4, lid 1, en 6, van het Aufenthaltsgesetz (Duitse verblijfwet) van 30 juli 2004 en artikel 1, lid 1, van verordening (EG) nr. 539/2001 ⁽²⁾ in het bezit van een Schengenvisum dient te zijn, terwijl hij ten tijde van de inwerkingtreding van het aanvullend protocol de Bondsrepubliek Duitsland zonder visum kon binnenkomen?
- 2) Bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag: moet artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol aldus worden uitgelegd, dat de in de eerste vraag bedoelde Turkse onderdanen voor de toegang tot het Duitse grondgebied geen visum nodig hebben?

⁽¹⁾ PB L 293, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 81, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 22 mei 2006 — Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH/Hauptzollamt Kiel

(Zaak C-229/06)

(2006/C 190/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH

Verweerder: Hauptzollamt Kiel